

Den anden del af forslaget ser ud til at være noget, som ministeren og andre med ham har sværere ved at acceptere. Man siger: Jamen det skal man gøre allerede. Det er da rigtigt, at man skal gøre det, men hvis man har gjort sig den ulejlighed at tale med nogle af de vurderingsmænd, der skal overskue 30-35 forskellige arealreservationer plus et varieret landskab plus det ene og det andet og komme med en skønnet handelsværdi, så siger de - dem, jeg har talt med, og det er jo ikke dem alle sammen, vil jeg vedstå - at det er ganske kompliceret, og at det ville være dejligt at have det støtteredskab. Så ved de, at på det område er der den restriktion, og på det område er det den restriktion, og så er det lettere at danne sig et overblik over, hvad en ejendom kan forrentes med, og hvad man dermed kan forvente er en rimelig salgspris.

Det er afgørende for hele tilliden til vores vurderingssystem, at vurderingerne rammer så præcist som muligt, og at der ikke er variationer landet over eller efter, hvem det er, der vurderer, og at det støttemateriale, der ligger til grund, er helt i top.

Om hr. Peter Christensens ordførertale kan jeg sige tak, fordi vi fik at vide, hvem der havde skrevet den. Så kan vi henvende os dér for at få lidt uddybende bemærkninger.

Jeg har ikke nogen kommentarer til medforlagsstillernes bemærkninger.

Til fru Anni Svanholt, der kom med den kommentar, at dette beslutningsforslag kun er lavet for at få flere erstatninger ned i kassen: Ja, det kan det godt afstedkomme nogle gange, det vil jeg ikke udelukke. Men et andet hovedformål er immervæk, at vi får nogle rimelige vurderinger, og at vi får retssikkerhed, og det er nok så væsentligt for Det Konservative Folkeparti, at de elementer bliver placeret centralt i enhver lovgivning.

I forbindelse med fru Ulla Solvangs meget skrappe bemærkninger, der var sagt på vegne af fru Elsebeth Gerner Nielsen, kommer jeg i tanke om den gamle sætning, der siger, at man skal passe på ikke at spytte i den kål, som man selv skal søbe senere hen, for regeringen er jo meget positiv over for den første del af forslaget, når man har nedsat dette udvalg, og det går jeg ud fra at Det Radikale Venstre også er. At man tager så voldsom afstand fra det, forvirrer mig lidt, men vi kan måske få afsløret forklaringen på, at man er så hidsig modstander af noget, som man selv bebuder, at man vil komme med.

Hr. Bent Hindrup Andersens bemærkninger var desværre alt for rigtige. Jeg kan konstatere tilsvarende af det, Naturklagenævnet har været ude for i alt for mange tilfælde. Også offentlige myndigheder kommer til at lave fejl i deres forvaltning af arealerne. Vi har set en række jorddiger og en række hegn, der er blevet ryddet ved en fejltagelse, og det er jo, fordi informationsmaterialet ikke har været tilstrækkeligt i en lang række situationer. Det gælder det offentlige, og det gælder de private ejere, og dette forslag retter sig selvfølgelig mod enhver ejendomsadministrator, hvad enten det er privat eller offentligt.

Jeg er helt enig i bemærkningerne om, at ny teknologi er det, der overhovedet kan gøre det her muligt. Den skal benyttes, for skulle vi sidde og håndtegne alle disse kort med alle de mange restriktioner, var det jo et kæmpeprojekt. Vi er klar over, at det er et meget stort arbejde allerede i forbindelse med kystbeskyttelseslinjerne, som man er i gang med at udpege. Man har nået Bornholm, mener jeg, og er nu på vej til det fynske område.

Det er svært, men dette arbejde skal gøres ordentligt, så vi undgår en lang række konflikter i fremtiden og skaber den større forståelse, som hr. Bent Hindrup Andersen også mente at forslaget kunne afstedkomme. Det er jo netop noget af det, der er formålet med det: at man ved, hvad man må, og hvad man ikke må, det er forudsætningen for at få tingene til at køre rimeligt.

Hr. Bent Hindrup Andersen var også kritisk over for den sidste del, men her må man altså igen tænke på at skabe rimelige arbejdsvilkår for dem, der skal leve med vurderingen, og for de folk, der skal foretage vurderingen.

Jeg vil godt her gengive en udtalelse, som Danmarks Naturfredningsforening er kommet med i anledning af forslaget, og jeg læser op fra samme brev som under behandlingen af det forrige forslag: Vedrørende forslaget B 109: DN er enig i, at den enkelte grundejer bør have oplysning om eventuelle rådighedsindskrænkninger, og hvilke dele af ejendommen de omfatter. Ved ejendomsvurdering bør myndighederne have kendskab til disse rådighedsindskrænkninger, så det kan vurderes i hvert enkelt tilfælde, om det skal have indflydelse på vurderingsansættelsen.

Det er jo dejligt at se, at højre side i salen og yderste venstre og Danmarks Naturfredningsforening kan være enige og gå lidt foran. Vi